Amiről a gyógyszergyárak nem szívesen beszélnek

Dr. Schéder Ákos őszinte vallomása egy csodálatos terápiáról, mely tízezreknek jelenthet megoldást a gyógyszerek nélküli gyógyulásban.

Még mielőtt gyanakodva fogna hozzá az olvasáshoz, tisztázzuk most mindjárt, hogy nem eladás a célom. Ez a tanulmány csak és kizárólag abból a célból jött létre, hogy egyszerű tények alapján bemutassam Önnek, miképpen fordulhat elő, hogy egy Európa-szerte elfogadott és széles körben alkalmazott terápiát még mindig az ismeretlenség és a szkepticizmus övez Magyarországon az orvostársadalom részéről, habár több mint százezer ember használja otthonában napi rendszerességgel.

„Dr. Schéder Ákos vagyok. 1974-ben érettségiztem a Bencés Gimnáziumban Győrben, ahol volt egy fizikatanárom, aki már akkor akupunktúrával foglalkozott. Rendkívül érdekelt a téma, ezért még mielőtt az egyetemre felvettek volna, már középiskolásként aktívan tanulmányoztam mindent, ami az akupunktúrával, illetve a gyógyszerek nélküli gyógymódokkal kapcsolatos volt. Cikkeket olvastam, jegyzeteket írtam, kutattam mindenféle módon.

Később az egyetem elvégzése után – sok év szakmai tapasztalattal a hátam mögött – osztályvezető főorvos lettem egy nagy kórház intenzív osztályán. Emellett az egyetemi évektől kezdve folyamatosan a Magyar Akupunktúrás Orvosok Társaságának tagja voltam, megszállottként szívtam magamba minden olyan tudást, melynek birtokában gyógyszerek nélkül segíthetünk a betegeken, hiszen nap mint nap szembesültem azzal a problémával, amit a túlzott

gyógyszerfogyasztás okoz az emberi szervezetben. A mai napig azt vallom, hogy gyógyszerekre természetesen szükség van, csak az arányokkal kellene egy kicsit óvatosabban bánni.
Az intenzíves munkám mellett folyamatosan jelen volt az akupunktúra, kezdetben főleg mozgásszervi megbetegedések kapcsán, ahol nem volt feltétlenül indokolt a gyógyszeres kezelés. Amit eddig elméletben megtanultam az akupunktúráról, a gyógyszer nélküli gyógymódokról, azt a gyakorlatban is kipróbálhattam, és az eredmények nagyon jók voltak. Később már thermokamerás módszerrel is igazolni tudtuk az akupunktúra gyulladáscsökkentő hatását. Ma már biztosan furcsán hangzik, de tény, hogy nagyon meg kellett küzdenünk azért, hogy az akupunktúrát elfogadja az orvostársadalom. 1989 óta hivatalos gyógymód Magyarországon az akupunktúra, melyről az is elmondható, hogy ez taposta ki az utat, hogy az orvostudomány elismerje a gyógyszerek nélküli egyéb gyógymódokat is.

Ezek után már mint osztályvezető főorvos is alkalmaztam az akupunktúrát az osztályomon, hiszen nem tilthatta meg senki. Időközben megalakultak a kifejezetten érszűkülettel foglalkozó terápiás rendelők, ahol már mágnesterápiával is kezelték a betegeket. Rendkívül nagy igény támadt a thermokamerás vizsgálatokra, hiszen az említett terápiás kezelések eredményességét kiválóan lehetett ezzel kontrollálni. Az elmúlt tíz évben több

mint 12.000 beteget vizsgáltam meg ezzel a módszerrel országszerte, és azt tapasztaltam, hogy főleg az érszűkületes betegeknél, a cukorbetegeknél és a magas vérnyomásban szenvedőknél nagyon jelentős gyógyszercsökkentést lehet elérni a terápiával, nem egy esetben a teljes gyógyszeres kezelést is abba lehet hagyni.

A vizsgált betegek 90%-ánál jelentős javulás mutatkozott, és ez azért nagyon nagy eredmény, mert ezek a betegek elhagyhatták a gyógyszereik többségét, hiszen ezek minden esetben komoly kockázatokat is hordoztak magukban a mellékhatásaik miatt. Vannak bizonyos érrendszeri megbetegedések, melyeknél a gyógyszeres kezelés már csak azért sem lehet eredményes, mivel itt a hajszálerek vannak elzáródva, melyek arra hivatottak, hogy a tápanyagokat és az oxigént szállítsák. A használt anyagokat is ezek a mikroerek viszik tovább. A legnagyobb gond ilyenkor az, hogy gyógyszeresen az elzáródott hajszálereket nem lehet megnyitni, ezért maga a gyógyszer hatóanyaga sem tud eljutni a megfelelő helyre. Ez egy meglehetősen furcsa helyzet. A pulzáló mágnesterápia képes megnyitni ezeket az elzáródott ereket, és így újra beindulhat a mikrocirkuláció. Jelenleg erre ennél jobb megoldás nem létezik.

Az elmúlt tíz év alatt számtalan olyan esettel találkoztam, ahol a pulzáló mágnesterápia eredményeképpen a beteg elhagyta a gyógyszereit, megszabadulva azoktól a kellemetlenségektől, amit addig a mellékhatások miatt el kellett szenvednie. Nem egy betegemen – akik korábban akár 15-féle gyógyszert is szedtek – figyelhettem meg saját szememmel azt a változást, melynek kapcsán az illető szinte kivirult, mondhatni 20 évet fiatalodott.

A mágneses tér gyógyító hatása nem újkeletű dolog, hiszen Földünkön számos olyan hely van, melynek gyógyhatást tulajdonítanak, a Földnek is van mágneses kisugárzása, amit persze a sok szigeteléssel, betonnal, az elektromos eszközökkel, az elektroszmoggal a modern ember nagymértékben tönkretesz. Ezért van szükség egy olyan eszközre, amely műszeresen állítja elő az elektromágneses teret, ami így ráadásul szabályozható és kontrollálható.

Mindig csodálkozom azon, amikor a pulzáló mágnesterápia hatását újra és újra bizonygatni kell, hiszen csak a tájékozatlanság az oka annak, hogy ez megtörténhet. Az elektromágneses tér gyógyító hatása tény, nemzetközileg elismert gyógymód, normális esetben nem kellene újra igazolni, hiszen ez evidencia. Nyilván megvan az oka annak, hogy miért van ez a szkepticizmus, és hamarosan rá is térek, de előbb szeretném megismertetni azzal, hogyan került át a pulzáló mágnesterápia a civil életbe, hiszen manapság bárki akár az otthonában is kezelheti magát vele. Az orvosnak így könnyebb, a betegeknek pedig egyszerűbb a kezelés.

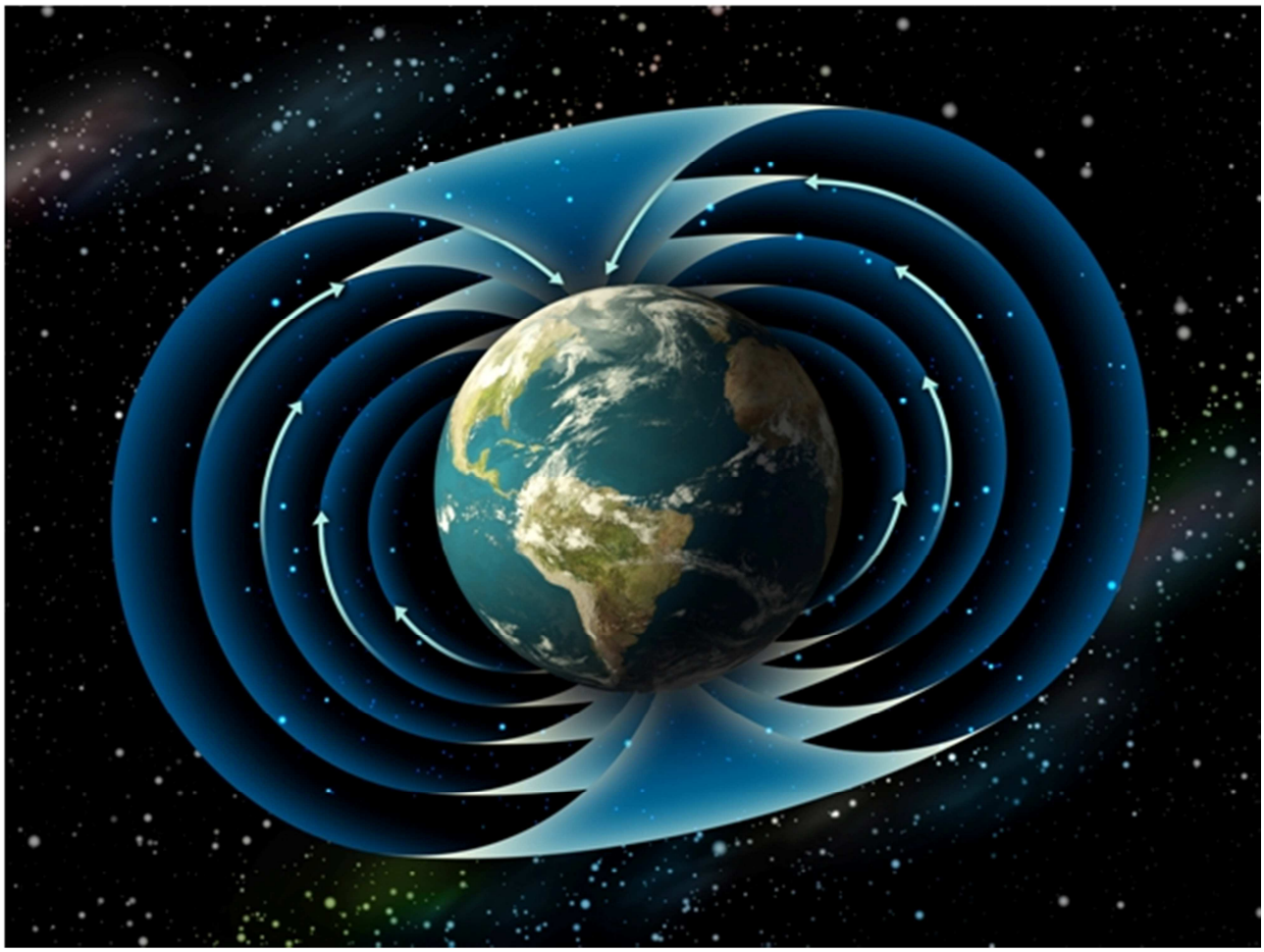

Mint megannyi hasznos technikai és tudományos vívmány, a pulzáló mágnesterápia is NASA-fejlesztés. Azért volt szükség stimulálni a Föld természetes pulzálását, mert amikor az űrhajósok elhagyták a Föld mágneses mezejét, furcsa tünetek kezdtek úrrá lenni rajtuk. Kezdetben nem tudták pontosan, hogy mi okozza a rosszulléteket az asztronautáknál, de hamar rájöttek arra, hogy az űrkabinban minden életelemet biztosítottak, azonban a Föld mágneses mezőjét kifelejtették. Ez a felismerés vezetett oda, hogy kikísérletezzenek egy szerkezetet, amely képes előállítani a Föld természetes elektromágneses pulzálását. A terápia hamar átkerült a mindennapokba, mivel az ember olyannyira tönkretette a saját környezetét, hogy a Föld természetes eletromágneses terének jótékony hatását valamivel pótolnunk kellett a civil életben is.

Joggal merülhet fel mindenkiben a kérdés, hogy ha van egy terápiás gyógymód, amelynek gyakorlatilag nincsenek mellékhatásai, a beteg a saját otthonában kezelheti magát vele számos betegségfajtánál, és ráadásul kiváló eredményeket lehet elérni vele a gyógyszercsökkentés terén, akkor miért nem ajánlja minden háziorvos a betegeinek?

Nos, a válasz sajnos nagyon egyszerű. Tisztelet a kivételnek, de 100 háziorvosból 90 nem fejlődik a tudománnyal, nem tud arról, hogy alternatív gyógymódok is vannak, és gyógyszerek nélkül is lehet betegeket kezelni. Érthető is valahol, mivel ezek az orvosok túl vannak terhelve. Olyan mértékű betegáradat mellett, amit nekik naponta el kell látniuk, jóformán valóban csak arra van idejük, hogy felírják a gyógyszereket.
Gyakran jön olyan beteg hozzám az érsebészetről, akinek azt mondták, hogy le kell vágni a lábát, mert az orvos megtapogatta és kijelentette, hogy nem pulzál. Persze nem mindenki nyugszik bele egy ilyen gyors diagnózisba és mindent megpróbál, így kerül végül hozzám, és persze szó nincs róla, hogy el kellene végezni rajta az amputációt. Némelyik orvos nagyon felületes, de amikor 3 óra alatt 100 beteget kell megvizsgálni, akkor nem is csoda, hogy egy idő után immunis lesz az ember. Ennyi beteget képtelenség normálisan kezelni és nem utolsósorban meggyógyítani, megismerni a problémáit, beszélgetni velük, és a legmegfelelőbb gyógymódot javasolni nekik. Amputálni egyszerűbb.

Az viszont nem tisztességes, ha egy orvoskolléga nem tud egy gyógymódról, ami elfogadott egész Európában, és azt mondja a betegnek, hogy ezt nem ajánlja. Számtalan esetben számolnak be nekem erről a betegek. Ha tisztességes lenne, legfeljebb azt mondhatná, hogy nem ismerem ezt a

terápiát, utána fogok nézni és utána mondok róla véleményt, addig megalapozatlan lenne, ha bármit is nyilatkoznék erről. Amikor osztályvezető főorvos voltam, nálam is volt egy csomó dolog, amit nem tudtam, amikor megkérdeztek, mert nem vagyok Isten. Inkább azt mondtam, hogy utánanézek, mert erről nem tudok, vagy keresse meg ezt és ezt a kollégámat, mert ő a szakértő ebben a témában.

Alapvetően ez az egyik oka, hogy így állnak az orvosok a terápiához, a másik pedig az elképesztő nagyságú gyógyszergyári lobbi. Gondolom, nem árulok el vele titkot, hogy nagy pénz van a gyógyszergyártásban és a reklámokon kívül az orvosok azok, akik komoly befolyással bírnak azt illetően, hogy a betegek melyik orvosságot részesítsék előnyben. Nagyon életszerűtlen eset lenne az, amikor egy átlagos orvos azon görcsölne, hogy miképp tudná meggyógyítani Mari nénit úgy, hogy lehetőleg ne szedjen szegény feleslegesen gyógyszereket, amelyeknek a mellékhatásaira majd újabb gyógyszereket kell szedni egészen addig, amíg bírja a szervezete. A gyógyszergyárak üzletpolitikájában az orvos nagyon is kulcsszerepet játszik.

Nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy egyáltalán nem kérdéses az, hogy a pulzáló mágnesterápia hatásos-e vagy sem, hiszen ez tény. Ez legalább olyan tény, mint az, hogy a paracetamolnak fájdalomcsillapító hatása van. Ezt – azt hiszem – százból száz orvos örömmel igazolná vissza. Arról sajnos nem tehetek azonban, hogy ezek az orvosok nem haladnak a tudománnyal és nem naprakészek, nem tájékozottak megfelelően, és nem ismerik azokat az alternatív megoldásokat, amelyek esetleg bizonyos betegségek esetében hatékonyan alkalmazhatóak teljes, vagy kiegészítő kezelésként.

Néhány konkrét példát szeretnék említeni a terápia jótékony hatásáról, és természetesen csak olyanokat, amelyeknek valódiságát saját magam igazolhatom, hiszen a saját betegeimről van szó. A thermokamerás vizsgálatokkal az egész országban végzünk méréseket, így jutottunk el Orosházára, ahol egy 82 éves néninek amputációt javasoltak azzal, hogy nincs a lábában pulzus. Ő megvásárolta a készüléket, és két hónap használat után teljesen rendbejött. Soproni páciensem mesélte – akinek szintén amputálni szerették volna a lábát –, hogy a vizsgálat (ahol az érsebészeti diagnosztika megszületett) abból állt, hogy az orvos végigtapogatta a lábukat a rendelőben – ahol egyszerre négy beteg volt –, és az egyikre azt modta: le kell vágni, a másikra pedig azt, hogy nem.

Én általában egy órát áldozok egy ilyen betegre, és addig keresem ultrahanggal, hogy van-e pulzus, vagy nincs, amíg 100%-ban meg nem

bizonyosodok. És még abban az esetben sem mondom azt, hogy azonnal műteni kell, ha nem tapintok pulzust, hanem előbb kezelem a terápiával.
Megpróbálom nagyon egyszerűen elmagyarázni a terápia lényegét. A pulzáló elektromágneses terápiával azokat a beszűkült hajszálereket tudjuk tágítani, amelyeket tablettás módszerrel nem lehet, mivel pont azokon az ereken kellene végigmennie a hatóanyagnak, amelyek teljesen el vannak záródva. Ez egy ún. huszonkettes csapdája. Ha viszont a hajszálereket – amikből 400-szor több van, mint a vastagerekből – a terápiával kitágítom, akkor szinte azonnal elhagyhatom a vérnyomáscsökkentőt. Mivel a szívmunka így csökkenhet, sokkal kisebb erővel, sokkal kisebb nyomással be tudom juttatni a mikrocirkuláción keresztül a sejtekig a vért, az oxigént, valamint el tudom szállítani a salakanyagot. Egy ilyen kezelés után, ha egy jó gyógyszert szed a beteg, akkor annak a hatása is sokkal jobban érvényesül, mivel a kitágított ereken keresztül a hatóanyag is könnyebben kerül feldolgozásra.

A cukorbetegeknél oki terápiaként beszélhetünk az elektromágneses terápiáról, mivel itt az inzulintermelést növeli a hasnyálmirigyben. Rengeteg cukorbeteg elhagyhatta a tablettás kezelést a terápiás kezelés kapcsán. Ha már inzulint kell a betegnek bejuttatnia a szervezetébe, akkor abban az esetben csökkenteni lehet vele a bevitelt.
A magas vérnyomással kezelt betegeknél egy kicsit érdekesebb a helyzet, mivel a kezelések elején ingadozik a vérnyomás, és csak később áll be egy normális szintre. Ez azért van, mert a szervezet hozzászokott egy magasabb vérnyomásszinthez, és ha a terápiával kitágított erek kapcsán elméletileg csökkennie is kellene a nyomásnak, a szervezet egy darabig küzd ellene, mivel nem ezt szokta meg, nem ez a természetes neki. Tehát kezdetben ingadozik a vérnyomás, ami teljesen normális ebben az esetben, bár ennek hatására néhány beteg abbahagyja a kezelést, ha nincs erre előre felkészítve.
Csupán felsorolásszerűen említeném meg azokat a betegségeket, ahol a terápia sikeresen alkalmazható: magas vérnyomás, cukorbetegség, érszűkület, érelmeszesedés, migrén, herpesz, ideggyulladás, impotencia, keringési problémák, köszvény, lábszárfekély, nátha, Parkinson-kór, sclerosis multiplex, stressz, szívinfarktus, szívkoszorúér-szűkület, szívritmus problémák, stroke, szürkehályog, trombózis.

Szeretnék említést tenni egy bénulásos esetről is, ahol egy idős betegem – akinek agyi embóliája volt és gyakorlatilag teljesen lebénult – meggyógyult a terápia hatására. Vittem neki egy készüléket, és mondtam a hozzátartozóknak, hogy kb. 3 hónap múlva már meg tudja majd emelni a kezét, és egy hét múlva telefonáltak, hogy megvakarta az orrát a beteg és onnantól kezdve folyamatosan javult. Természetesen ezekben az esetekben nem elég kezelésekre járni, hanem otthoni használatra be kell ruházni egy ilyen készülékbe, mivel napi rendszerességgel, naponta akár kétszer, háromszor is használni kell kúraszerűen a terápiát. Aki a mozgását, az amputálásra ítélt lábát kapja vissza, vagy a rengeteg gyógyszer gyilkos mellékhatásaitól szabadul meg ezáltal, az nem gondolkodik azon, hogy megérte-e vagy sem.
Összeségében kijelenthetem, hogy sajnos az embereket megtévesztik, hiszen a gyógyszerreklám és a háziorvosok ellenkezése nagy, és szegény betegek nem tudják kinek higgyenek. Ami még ennél is nagyobb probléma, hogy rengeteg a sarlatán a természetgyógyászok között, nagyon felhígult az alternatív gyógyítók köre is. Az emberek nagyon sok rossz példával szembesülnek, és ezért rendkívül szkeptikusak minden újdonsággal kapcsolatban. Ami jó hír viszont, hogy a terápia hatása egyértelműen jó, ezért idővel általánosan elfogadott lesz hazánkban, hiszen a gyógyult betegek egymásnak számolnak be a pozitív, néha szinte csodával határos gyógyulásaikról, amivel már semmilyen reklám nem vetekedhet.”

Impulser Magazin